

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان
نشریه زیار (نوشته از نیما)
۰۵ مارچ ۲۰۱۸

کابل، شهر آلوده و نفس گیر

هوا، صدا، آب و خاک از جمله آلودگی‌های محیط زیستی‌ست که زندگی باشند‌های کابل را در متن فاجعه قرار داده است. کوچه‌های تاریک و باریک این شهر مخصوصاً در شب‌های سرد زمستان چنان دود آلود و ملوث است که قدرت نفس کشیدن را از آدم می‌گیرد، با هربار نفس کشیدن این‌تنها اکسیجن نیست که تنفس می‌شود، بلکه ده‌ها عنصر زهری دیگر از جمله ذرات سرب نهفته در مواد سوخت و سایر نقلیه با هر نفس کشیدن وارد شش‌های ما می‌گردد. به همین دلیل است که مرگ و میر ناشی از هوای بد هر روز افزایش یافته و روزانه صد‌ها تن با مشکلات حاد تنفسی مواجه می‌گردند. علاوه بر آن تراکم نفوس یکی دیگر از عوامل آلودگی زیست محیطی شهر کابل می‌باشد که متأسفانه به دلیل فقر و بدبختی گسترده در ولایات کشور و تشدید جنگ‌های غیر عادلانه و ارتجاعي، هزاران توده بیچاره و فقیر ما را وادار به اسکان در کمپ‌های فرسوده اطراف شهر کابل نموده است. نباید از یاد برد که فشارهای ظالمانه دولت مرتجع پاکستان بر مهاجران نیز افزون بر مشکل گردیده و روزانه ده‌ها خانواده ناگزیر به ترک پاکستان گردیده و چاره‌ای جزء سکونت در کمپ‌های اطراف کابل ندارند.

به اساس گزارش نیویارک تایمز و تحقیق بانک انکشاف آسیائی میزان آلاینده‌ها در فضای کابل از ۳۵۰ میکروگرام در مترمکعب که حد معتدل آن است به بیشتر از ۱۰۰۰ میکروگرام در مترمکعب رسیده است که در سال جاری، ۲۲۸۷ تن از باشند‌های این شهر را به کام مرگ کشانده است.

کابل، با بیشتر از ۵ میلیون باشند‌ه‌ها پر تراکم‌ترین نقطه افغانستان است. این شهر ۲۲ ناحیه دارد و در هر کیلومتر مربع آن به طور اوسط ۷۹۰۷ تن زندگی می‌کند. بیش از ۶۰۰ هزار واسطه نقلیه که تیل بی کیفیت می‌سوزاند نیز در این شهر تردد دارد. سوخت‌های غیرمعیاری مثل تیل بی کیفیت، تایلر، زغال سنگ، چوب و استفاده از انرژی‌های فوسیلی در تسخین و صنعت همه اینها ممیزه‌های بارز آلودگی هوا می‌باشند.

در سال‌های قبل برای مبارزه با آلودگی هوا در کابل و شهرهای بزرگ، اداره‌ای تحت عنوان محیط زیست ایجاد شد و مسؤولیت ریاست این اداره را به مصطفی ظاهر نواسه ظاهر شاه سپردند. آقای ظاهر هم ریاست محیط زیست را برایش گاو شیری ساخت و تا دستش توان داشت شیرش را دوشید. او باری برای این‌که به قول معروف «نام‌کشی» کند

و در سرخط رسانه‌ها قرار بگیرد اقدام به غرس چند نهال سوزنی برگ (ناجو) کرد که در تصفیه هوا کوچکترین نقشی ندارد. این اداره کوچکترین اقدام مؤثری برای تغییر وضعیت ناهنجار و به شدت بحرانی محیط زیست نکرده است. با روی کار آمدن حکومت «وحدت ملی» هم در این زمینه کوچکترین کاری نشد. فضای سیاست زده این شهر در محراق توجه حاکمان محکوم این شهر بیشتر نقش بست و مسایل به اصطلاح ریز و خرد از اولویت‌های این حکومت پس پا زده شد. حتی در بودجه سال ۱۳۹۷ نیز برای ساخت تمام زیربناها، محیط زیست و صحت ۱۶۶ میلیون دالر تخصیص داده اند و این درحالیست که تنها برای مصارف و امتیازهای ارگ، سپیدار، شورای امنیت و اداره امور ۲۰۰ میلیون دالر پیش‌بینی کرده اند.

کلام آخر، در کنار نا امنی، فقر، بیکاری، مشکلات روانی و سیاست زدگی؛ آلودگی هوا نیز یکی از دشواری‌های اساسی در مقابل توده‌های درمانده این شهر قرار دارد که روز و شب سرگردان در پشت لقمه‌های نان کنار جاده‌ها به کفاشی، بولانی فروشی، دکه داری و ده‌ها کسب این چینی می‌پردازند و مثل همیشه قربانیان اصلی این مرگ تدریجی هم اینان خواهد بود و غرامت این وضعیت را هم همین طبقه خواهد پرداخت.